

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.452/3
van 19 maart 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 houdende de regels voor de erkenning van meerdere vestigingen van een woonzorgcentrum, een centrum voor kortverblijf of een woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning als één woonzorgcentrum, één centrum voor kortverblijf of één woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning, wat betreft de invoeging van dagverzorgingscentra en dagverzorgingscentra met een bijkomende erkenning’

Op 15 februari 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 houdende de regels voor de erkenning van meerdere vestigingen van een woonzorgcentrum, een centrum voor kortverblijf of een woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning als één woonzorgcentrum, één centrum voor kortverblijf of één woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning, wat betreft de invoeging van dagverzorgingscentra en dagverzorgingscentra met een bijkomende erkenning’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 12 maart 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Peter SOURBRON, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 maart 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de mogelijkheid te bieden om, onder bepaalde voorwaarden, verschillende vestigingen van (de verschillende soorten van) dagverzorgingscentra en dagverzorgingscentra met een bijkomende erkenning die door dezelfde initiatiefnemer worden uitgebaat, te laten erkennen als één dagverzorgingscentrum of als één dagverzorgingscentrum met een bijkomende erkenning.

Daartoe worden de hoofdstukken 2/1, 3/1 en 4/1 ingevoegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 ‘houdende de regels voor de erkenning van meerdere vestigingen van een woonzorgcentrum, een centrum voor kortverblijf of een woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning als één woonzorgcentrum, één centrum voor kortverblijf of één woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning’, met daarin de nadere voorwaarden en regels met betrekking tot de (bijkomende) erkenning onder één enkel erkenningsnummer (artikelen 3 tot 5 van het ontwerp). Tevens wordt het opschrift van het voormelde besluit aangepast (artikel 1) en worden wijzigingen aangebracht in de definities (artikel 2).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 maart 2019 (artikel 6).

RECHTSGROND

3. Het ontworpen besluit vindt in beginsel rechtsgrond in de bepalingen die worden vermeld in het eerste en het tweede lid van de aanhef, onder voorbehoud van wat volgt.

Het ontworpen artikel 5/2, § 2 (artikel 3 van het ontworpen besluit), heeft onder meer betrekking op de aanpassing van de beslissing tot erkenning van een dagverzorgingscentrum in geval van verval van de erkenning voor een van de vestigingen van dat centrum. Daarvoor moet worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’), gelezen in samenhang met artikel 76 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

Het ontworpen artikel 5/3 (artikel 3 van het ontworpen besluit) vindt rechtsgrond in artikel 60 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009, in zoverre het de toepasselijkheid van de subsidieregels bevestigt voor elk van de vestigingen van een dagverzorgingscentrum.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen zo-even is uiteengezet met betrekking tot de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, moet voor het huidige eerste lid een nieuw lid worden toegevoegd, waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en moet in het huidige eerste lid bijkomend worden verwezen naar de artikelen 60 en 76 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

Artikel 2

5. In het ontworpen artikel 1, 3° (artikel 2 van het ontwerp), schrijve men “besluit van 24 juli 2009” in plaats van “besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009”, gelet op de definitie van dat besluit in artikel 1, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014.

Artikel 3

6. In het ontworpen artikel 5/3 (artikel 3 van het ontwerp) schrijve men om dezelfde reden als in opmerking 5 “bijlage IX bij het besluit van 24 juli 2009” (zonder het volledige opschrift).

Die opmerking geldt ook voor het ontworpen artikel 9/2, tweede lid (artikel 5 van het ontwerp).

Artikel 5

7. In het ontworpen artikel 9/3, eerste en tweede lid, moet na de vermelding van respectievelijk “bijlage XI” en “bijlage XV” telkens worden toegevoegd “bij het besluit van 24 juli 2009”.

Artikel 6

8. Overeenkomstig artikel 6 heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 maart 2019. Ook indien die terugwerkende kracht op het eerste gezicht in het voordeel van de betrokken woonzorgvoorzieningen lijkt te zijn en geen verkregen rechten aantast, bevat de ontworpen regeling procedurele bepalingen waarvoor die terugwerkende kracht niet mogelijk is. Indien er nog geen aanpassingen van de erkenningen zijn gebeurd overeenkomstig de ontworpen regeling is er zelfs geen enkele reden om terugwerkende kracht te verlenen aan het te nemen besluit. Indien er reeds aanvragen zijn ingediend moet hoe dan ook de gelegenheid worden gelaten aan initiatiefnemers die dat nog niet hebben gedaan, om alsnog een aanvraag in te dienen.

De conclusie is dan ook dat zonder meer moet worden afgezien van de terugwerkende kracht of dat er moet worden voorzien in een overgangsregeling voor aanvragen die worden ingediend na de bekendmaking van het te nemen besluit.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT